

Ivan Brkljačić, mladi kompozitor, o spoju „umetničkog“ i „popularnog“

Tamo gde cveta Samsung žut

Belef inicirao saradnju domaćih kompozitora mlađe generacije i rok bendova

Jelena Novak

POVODI

Smelo i za ovdašnju scenu sistemski neuobičajeno, domaćim kompozitorima mlađe generacije ukazana je prilika da na ovogodišnjem Belefu saraduju sa domaćim rok bendovima u okviru ciklusa nazvanog „So You Want To Be A Rock And Roll Star“. Ivan Brkljačić, čije kompozicije nas često suočavaju sa promišljanjem propustljivosti granica između „umetničkog“ i „popularnog“, bio je gost koncerta benda Deca loših muzičara, održanog 3. jula u Studentskom kulturnom centru, na kome je nastupio i Beogradski duvački orkestar. U sličnoj ulozi naći će se uskoro i Irena Popović, Jasna Veličković, Božidar Obradinović i Vladimir Pejčević koji će saradivati sa bendovima Kanda, Kodža i Nebojša, Neočekivana sila, Mistake Misake i Jarboli. U kompoziciji „Gde je DLM?“ autor je, povinujući se simetričnosti obrasca sa refrenom ogolio, rasklopio i donekle

■ **Razgraničenja između umetničke i popularne muzike sve su manja. S tim u vezi, kakva je bila namera u kompoziciji koju ste ostvarili sa Decom loših muzičara?**

- Bez obzira na to što su granice između popularne i umetničke muzike sve manje, one i dalje postoje, i čini mi se, pogotovo posle sjajnog iskustva sa bendom kakav je DLM, da je i dobro što postoje. To je neminovnost. U pitanju je žanrovska razlika, što ne znači da jednu ili drugu vrstu muzike ne treba približavati jednoj ili drugoj publici. Moj stav je da, ukoliko su u kontaktu, dva žanra treba da se dopunjavaju, a nikako potiru, i da ima dovoljno mesta i za jedan i za drugi žanr. U kompozitorskom pristupu porudžbini za bend i te kako ima razlike u odnosu na pisanje za neki klasični kamerni duo ili trio. Već sama činjenica da pišete muziku koju momci neće moći da pročitaju, već će je naučiti slušajući vaša objašnjenja, iziskuje drugačiji pristup kompozicionom procesu. Takođe, ja nisam mogao da negiram činjenicu da je naše muzičko iskustvo različito i

potpuno (neopravdano) neočekivana, i zaista sam i u toku proba, a evo i sada, par dana nakon koncerta oduševljen bendom. Potreba za dekonstruisanjem benda je proizašla iz moje želje da napravim instrumental, u

potpuno (neopravdano) neočekivana, i zaista sam i u toku proba, a evo i sada, par dana nakon koncerta oduševljen bendom. Potreba za dekonstruisanjem benda je proizašla iz moje želje da napravim instrumental, u

Rok danas

■ **Šta kao kompozitor mislite o rok muzici danas?**

- Okolnosti u kojima rok muzika živi danas veoma su se promenile u odnosu na vreme u kom je rok začet, u kom se razvijao, i naročito u kom je doživio vrhunac. Iako je rok za mene i dalje veoma bitan, kao vrlo značajan deo lične muzičke edukacije, a i kao vrsta muzičkog izraza koji mi je i danas jedan od najbližih, on zapravo nema više snagu koju je imao. Tržište se proširilo, traži se popunjavanje nekih umetničkih praznina koje još nisu dotaknute, i voleli mi to ili ne, stvaraju se žanrovi koji su mnogo brži, površniji u izrazu, plići, ogoljeniji, ali koji se takođe nameću kao potreba i deo ukusa velikog dela populacije koja konzumira muziku, ili umetnost uopšte.

jedno sa mnom vrlo rado uvećavao na probama, ali i izveo na koncertu.

■ **U kompoziciji „Gde je DLM?“ je u nekoliko mahova bila primetna intencija za „dekonstruisanjem“ formacije benda... Kako je bilo raditi sa njima?**

- Sa Mikcem, Žikom, Doletom, Siljom, Borom i Mihajlom je bilo fenomenalno raditi. Oni su pre svega sjajni muzičari, koji vrlo brzo reaguju na svaku vrstu kompozitorske indikacije.

kojem ću i Siljin glas (zajedno sa tekstom koji bude pevao) tretirati kao instrument. Pomalo bizaran tekst, i njegov sonoristički kvalitet su mi pogodovali.

■ **Domaći rok i domaća umetnička muzika su već neko vreme u sličnoj, defanzivnoj poziciji. Da li i koliko jedni drugima mogu da ponude?**

- Ovaj projekat Belefa ukazuje se kao odličan spoj i šansa da se pokaže da u ovoj sredini potencijal postoji na različitim stranama, samo ljudima, odnosno publici treba skrenuti pažnju na sve što postoji. I onda neka oni sami izaberu sa čime hoće, a sa čime neće da budu u kontaktu. Još jednom ponavljam, vrlo je važno informisati ljude o svim pojavama (i onim najmanjim) kod nas.

■ **Zašto ste za saradnju izabrali DLM?**

- DLM je bend za koji sam vezan još od tinejdžerskih dana. I danas imam original kasetu (tada još nije bilo diskova) prvog albuma „Dobar dan“, i znam i gde i kada sam je kupio. Sećam se, u to vreme je taj funk zvuk, sa odličnom sekcijom duvača, pomalo blesavim tekstovima i beskrajno kvalitetnom energijom bio nešto potpuno novo kod nas. Kasnije su sa drugim albumom i muzikom za pozorišne predstave bili još bolji. Jedno vreme su bili zastali, nije ih bilo, ali čini mi se da se posle ovog belefovskog koncerta sa sve beogradskim duvačkim orkestrom, otvara jedna potpuno nova era DLM-a. I da je uzlazna putanja tek pred njima. Mislim da će se to potvrditi i sa izlaskom novog albuma.

To su bili lični razlozi, a ono što me je kao kompozitora privuklo bio je širok dijapazon zvuka koji postoji u kombinaciji trube, trombona, gitare, basa, ritam sekcije i glasa. Više nego dragocen potencijal za jednog kompozitora.

Humana misija Ministarstva za rad, z
i Crvenog krsta Srbije omogućila deci sa K

Dve nedelje

Jasmina Čolak

MORE

Primorsko mesto Baošići kraj Herceg Novog ugostilo je ovog leta 550 mališana iz srpskih enklava sa Kosova i Metohije, a odmaralište Crvenog krsta Srbije pružilo im je gostoprinstvo. Mnogi od njih nikada nisu bili na moru. Tragovi teških uslova u kojima odrastaju vidljivi su na njihovim licima. Zreliji od svojih vršnjaka, oni svoje želje iskazuju samo kroz misao o slobodi. Svi oni imaju osećaj da su uskraćeni za pravo na slobodu kretanja, druženja, pa čak i normalnog školovanja. Nedostiznim snom im se čini ono što druga deca doživljavaju kao normalno u procesu odrastanja.

- Želeo bih da steknem što više drugova i nadam se slobodi i pomoći koja nam je neophodna - kaže, ne skrivajući suze, Bogoljub Stanojević (13) iz sela Gotovuša, enklava Štrpce koji je posle šest godina prvi put napustio teritoriju Kosova i Metohije.

Sva deca sa kojom smo razgovarali potajno su sanjala o moru ali pritisnuta stvarnošću ni sami nisu verovali da će im se san ispuniti.

- More u mojim mislima nije bilo tako lepo. Deca sa Kosova ne mogu da uživaju u svom detinjstvu. Volela bih da dodem

opet i da budem slobodna. Nas gde god krenemo prati policija KFOR. Na putu do mora sve vreme sam razmišljala kako ću slobodno da se krećem odnosno, kako to izgleda - setno je primetila Nataša Đorđević (13) iz sela Jažinci.

Možda zrelo za svoje godine, ali svako od njih ima svoj stav o političarima i o onome što su dosad učinili, odnosno kako mališana kažu, nisu učinili ništa.

Davidović Aleksandar koga zovu Šilja (11,5) je pobedio na takmičenju imitatora. Na pitanje zašto je odabrao za svoju tačku političara, a ne ličnost koja ima neko drugo zanimanje, kaže: „Oni su mi najsmušniji jer se stalno svadaju i obećavaju, a nama nikada niko da pomogne i olakša život. Već mi je neprijatno od njihovih izjava da je situacija na Kosovu i Metohiji dobra, jer to nije istina. Mi živimo u veoma teškim uslovima - kaže Šilja, napominjući ipak na kraju, da nikada neće izgubiti nadu da će doći bolji i lepši dani.

Iako ima samo 12 godina Milorad Dragičević je imao tu nesreću da dva puta prinudno napusti dom, i bežeći od jedne nesreće doživi još strašnju izbegličku patnju.

- Do 2005. godine živeo sam u Lici, a od tada sam sa mamom i bakom u Kolektivnom centru Elektrokosovo na Brezovicima. Prvi put sam na moru za koje sam verovao da je beskrajno. Ovde se odlično hranimo.

Gde je DLM: Ivan Brkljačić

destabilizovao očekivanosti DLM-ovske numere koristeći tekst „Tamo gde cveta Samsung žut“ koji je i naziv novog albuma ovog sastava. Na pomenutom koncertu Brkljačić je za klavijaturama, sa uživanjem, interpretirao neke od numera, a čitav događaj bio je povod za razgovor sa kompozitorom.

da su bendovi mnogo više vezani za strofe, refrene, paterne i nevelike razlike u njihovim ponavljanjima, što u klasičnom žanru nije slučaj. Generalno, morao sam, (a i želeo) da se prilagodim pravilima popularnog žanra, ne odbacujući lična pravila u kreaciji muzike, koja u velikoj meri nasledujem iz is-

Mi smo u dve probe imali sklopljenu, i što je još bitnije, sjajno shvaćenu formu kompozicije, i od treće probe smo radili na uvećavanju i na brušenju sitnih detalja. Njihova spremnost da stvar dovedu do sto procenata onoga što je kompozitor zamislio, je sa moje strane bila